

Úřední věstník

Evropské unie

L 262

České vydání

Právní předpisy

Svazek 48

7. října 2005

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
		
	II Akty, jejichž zveřejnění není povinné	
	Evropský parlament	
	★ Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 28. září 2005 o přijetí statutu poslanců Evropského parlamentu (2005/684/ES, Euratom)	1

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

EVROPSKÝ PARLAMENT

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

ze dne 28. září 2005

o přijetí statutu poslanců Evropského parlamentu

(2005/684/ES, Euratom)

EVROPSKÝ PARLAMENT,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, zejména na čl. 190 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, zejména na čl. 108 odst. 4 této smlouvy,

po konzultaci s Komisí ⁽¹⁾,

se souhlasem Rady ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropský parlament se skládá ze „zástupců lidu států sdružených ve Společenství“. Podle čl. 190 odst. 1 Smlouvy o ES jsou to „zastupitelé zastupující v Evropském parlamentu lid členských států sdružených ve Společenství“. Toto označení je užito také v čl. 190 odst. 2 Smlouvy o ES (počet zastupitelů volených v jednotlivých členských státech) a v čl. 190 odst. 3 Smlouvy o ES („Zastupitelé jsou voleni na dobu pěti let.“). Vzhledem k těmto ustanovením, podle nichž jsou tito zastupitelé představiteli lidu, by mělo být ve statutu užito výrazu „poslanec“.
- (2) Podle čl. 199 odst. 1 Smlouvy o ES má Parlament právo stanovit pravidla svého vnitřního fungování ve svém jednacím řádu, pokud bude dodržen tento statut.
- (3) V článku 1 statutu je použit pojem „poslanec“ a je uvedeno, že se nejedná o jeho práva a povinnosti, nýbrž o stanovení pravidel a všeobecných podmínek výkonu jeho mandátu.

⁽¹⁾ Stanovisko Komise ze dne 3. června 2003 potvrzené místopředsdkyní Wallströmovou v průběhu zasedání Evropského parlamentu dne 22. června 2005.

⁽²⁾ Dopis Rady ze dne 19. července 2005.

- (4) Svobodu a nezávislost poslanců, která je zaručena článkem 2, je třeba upravit právními předpisy. Není zmíněna v žádném z textů primárního práva. Prohlášení, v nichž se poslanci zavazují vzdát se mandátu k určitému datu, nebo prázdná podepsaná prohlášení o složení mandátu, která může politická strana použít dle vlastního uvážení, jsou se svobodou a nezávislostí poslance neslučitelná a nemohou být tedy právně závazná.
- (5) Znění čl. 3 odst. 1 je shodné s čl. 6 odst. 1 Aktu o zavedení všeobecných přímých voleb poslanců Evropského parlamentu ze dne 20. září 1976.
- (6) Právo iniciativy podle článku 5 je výsadou každého poslance Parlamentu. Toto právo nesmí být jedním řádem Parlamentu oslabeno.
- (7) Právo nahlížet do spisů, které je stanoveno v článku 6 a které již nyní poskytuje poslancům jednací řád, se týká jednoho z podstatných aspektů výkonu mandátu a mělo by být tedy zakotveno ve statutu.
- (8) Článkem 7 má být zajištěno zachování mnohojazyčnosti, a to navzdory opačným snahám. Je nutné vyloučit diskriminaci jakéhokoli z úředních jazyků. Tato zásada musí platit i po jakémkoli rozšíření Evropské unie.
- (9) Poslanec obdrží podle článků 9 a 10 kompenzaci za výkon své funkce. K otázce, jak vysoká by tato odměna měla být, předložila v květnu 2000 skupina odborníků svolaná Evropským parlamentem studii, na jejímž základě se zdůvodňuje přiměřená výše odměny ve výši 38,5 % základního platu soudce u Soudního dvora Evropských společenství.
- (10) Vzhledem k tomu, že odměny, odchodné, starobní důchod a dávky pozůstalým jsou vypláceny ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, měly by podléhat dani ve prospěch Společenství.
- (11) Vzhledem ke zvláštnímu postavení poslanců, zejména vzhledem k tomu, že nemají povinnost usadit se v pracovních místech Parlamentu a mají zvláštní vazbu na stát, v němž byli zvoleni, měly by mít členské státy možnost uplatnit na kompenzaci, odchodné, starobní důchod a dávky pozůstalým své vnitrostátní daňové předpisy.
- (12) Čl. 9 odst. 3 je nezbytný, protože politické strany často očekávají, že část plnění uvedených v čl. 9 odst. 1 a 2 bude používána pro jejich účely. Tato forma financování politických stran je odsouzeníhodná.
- (13) Odchodné uvedené v čl. 9 odst. 2 a v článku 13 je určeno k překlenutí období mezi skončením mandátu poslance a zahájením nové profesní činnosti. Při převzetí jiného mandátu nebo veřejné funkce tento důvod odpadá.
- (14) Vzhledem k vývoji v oblasti starobních důchodů v členských státech se zdá být vhodné, aby bývalí poslanci měli po dovršení věku 63 let nárok na starobní důchod. Článkem 14 není dotčena pravomoc členských států započítat tento důchod při výpočtu starobních důchodů podle vnitrostátního práva.
- (15) Ustanovení týkající se dávek pozůstalým vycházejí v zásadě z platných právních předpisů Evropského společenství. Nárok pozůstalých manželů / manželek, kteří uzavřeli nový sňatek, vychází z moderní myšlenky, že manželé mají vlastní příjmy a sňatek neslouží pouze jako „zajištění“. Nárok není vyloučen ani tehdy, je-li pozůstalý manžel / manželka zajištěn / zajištěna vlastními příjmy nebo majetkem.

- (16) Článek 18 je nutný, neboť se statutem odpadají dávky členských států, jako jsou úhrady výdajů na zdravotní péči a příspěvky nebo příplatky ke zdravotnímu pojištění. Tyto dávky se vyplácejí často i po skončení mandátu.
- (17) Ustanovení týkající se úhrad výdajů musí být v souladu se zásadami, které formuloval Soudní dvůr Evropských společenství v rozsudku v případě lorda Bruce ⁽³⁾. Podle nich může Parlament v případech, kdy je to přiměřené, náhrady stanovit paušálně, a snížit tak administrativní náklady, které jsou spojeny se systémem kontroly každé jednotlivé výdajové položky. To odpovídá řádné správě.
- (18) Dne 28. května 2003 schválilo předsednictvo Parlamentu řadu nových pravidel o náhradě výdajů a platbách kompenzací poslancům na základě skutečných výdajů. Tyto předpisy mají vstoupit v platnost současně s tímto statutem.
- (19) Členské státy by měly zajistit zachování předpisů, které staví poslance Evropského parlamentu při výkonu jejich mandátu v jejich členském státě naroven poslancům vnitrostátních parlamentů. Vzhledem k velkému počtu různých právních úprav v jednotlivých členských státech není možné tento problém vyřešit na evropské úrovni. Výkon mandátu poslanců Evropského parlamentu v členském státě, v němž byli zvoleni, by byl bez těchto předpisů mnohem obtížnější nebo přímo nemožný. Je v zájmu členských států, aby poslanci vykonávali svůj mandát účinně.
- (20) Ustanovení čl. 25 odst. 1 je nezbytné, neboť vzhledem k velmi rozdílným vnitrostátním předpisům, kterým zatím poslanci podléhají, není možné nalézt evropské řešení všech problémů, které jsou spojeny s přechodem ze starého evropského systému na nový. Budou-li poslanci mít možnost volby, nedojde při tomto přechodu k omezení jejich práv, ani nebudou ekonomicky znevýhodněni. Ustanovení čl. 25 odst. 2 je důsledkem rozhodnutí přijatého podle čl. 25 odst. 1.
- (21) S hospodářskými rozdíly mezi členskými státy počítá článek 29, který povoluje členským státům, aby na přechodnou dobu stanovily předpisy odchylné od ustanovení tohoto statutu. Výše zmíněnými rozdíly lze zdůvodnit fakt, že členské státy mají rovněž možnost zachovat stejný přístup k poslancům Evropského parlamentu a k poslancům vnitrostátních parlamentů,

ROZHODL TAKTO:

HLAVA I

PRAVIDLA A OBECNÉ PODMÍNKY VÝKONU FUNKCE POSLANCE EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Článek 1

Tento statut stanoví pravidla a obecné podmínky výkonu funkce poslance Evropského parlamentu.

Článek 2

1. Poslanci jsou svobodní a nezávislí.

⁽³⁾ Rozsudek ze dne 15. září 1981, 208/80, Bruce of Donington v. Eric Gordon Aspdén, Sb. rozh. 1981, s. 2205.

2. Dohody o tom, že se poslanec vzdá před skončením volebního období nebo na jeho konci svého mandátu, jsou neplatné.

Článek 3

1. Poslanci hlasují jednotlivě a osobně. Nejsou vázáni žádnými příkazy ani pokyny.
2. Dohody o způsobu výkonu mandátu jsou neplatné.

Článek 4

Písemnosti a elektronické záznamy, které poslanec obdržel, sepsal nebo odeslal, nejsou považovány za dokumenty Parlamentu, kromě případů, kdy jsou předloženy na základě jednacího řádu.

Článek 5

1. Každý poslanec má v rámci práva podnětu Parlamentu právo předložit návrh na právní akt Společenství.
2. Parlament stanoví podmínky pro výkon tohoto práva ve svém jednacím řádu.

Článek 6

1. Poslanci mají právo nahlížet do veškerých spisů v držení Evropského parlamentu.
2. Odstavec 1 se nevztahuje na osobní spisy nebo účty.
3. Ustanovením odstavce 1 nejsou dotčeny právní předpisy Evropské unie a dohody orgánů o přístupu k dokumentům.
4. Parlament stanoví podmínky pro výkon tohoto práva.

Článek 7

1. Dokumenty Parlamentu se překládají do všech úředních jazyků.
2. Ústní vystoupení se simultánně tlumočí do všech ostatních úředních jazyků.
3. Parlament stanoví podmínky pro provádění tohoto článku.

Článek 8

1. Poslanci se mohou sdružovat v poslaneckých klubech.
2. Parlament stanoví podmínky pro výkon tohoto práva ve svém jednacím řádu.

Článek 9

1. Poslanci mají nárok na přiměřenou odměnu, která zaručuje jejich nezávislost.
2. Po skončení mandátu mají poslanci nárok na odchodné a starobní důchod.
3. Dohody o použití odměny, odchodného a starobního důchodu k jiným než soukromým účelům jsou neplatné.
4. Pozůstalí poslanců nebo bývalých poslanců mají nárok na zaopatření.

Článek 10

Výše této odměny je 38,5 % základního platu soudce Soudního dvora Evropských společenství.

Článek 11

Odměna, kterou poslanec dostává za výkon mandátu v jiném parlamentu, bude od odměny odečtena.

Článek 12

1. Odměna podle článku 9 podléhá dani Společenství za stejných podmínek, jaké byly stanoveny na základě článku 13 Protokolu o výsadách a imunitách úředníků a jiných zaměstnanců Evropských společenství.
2. Ze základu daně nelze odečíst pracovní a osobní náklady a rodinné příspěvky nebo dávky sociální podpory podle čl. 3. odst. 2 až 4 nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 260/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví podmínky a postup pro uplatňování daně ve prospěch Evropských společenství ⁽⁴⁾.
3. Odstavcem 1 není dotčena pravomoc členských států uplatnit na odměnu vnitrostátní daňové předpisy, pokud je vyloučeno jakékoli dvojí zdanění.
4. Členské státy jsou oprávněny přihlížet k odměně při stanovení sazby daně, která má být uplatněna na jiné příjmy.
5. Tento článek se vztahuje rovněž na odchodné a na dávky pozůstalým podle článků 13, 14, 15 a 17.
6. Příspěvky podle článků 18, 19 a 20 a příspěvky do penzijních fondů podle článku 27 jsou nezdanitelné.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 8. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES, Euratom) č. 723/2004 (Úř. věst. L 124, 27.4.2004, s. 1).

Článek 13

1. Po skončení mandátu mají poslanci nárok na odchodné ve výši odměny podle článku 10.
2. Tento nárok odpovídá jednomu měsíci za každý rok výkonu mandátu, nejméně však šesti a nejvýše dvaceti čtyřem měsícům.
3. Tento nárok nelze uplatnit v případě přijetí mandátu v jiném parlamentu nebo veřejné funkce.
4. V případě úmrtí se přechodný příspěvek vyplácí naposledy v měsíci, v němž bývalý poslanec zemřel.

Článek 14

1. Bývalí poslanci mají po dovršení věku 63 let nárok na starobní důchod.
2. Výše tohoto starobního důchodu je 3,5 % odměny podle článku 10 za každý dovršený rok výkonu mandátu a jedna dvanáctina za každý další dovršený měsíc, úhrnem však nejvýše 70 %.
3. Nárok na starobní důchod je nezávislý na jiném starobním důchodu.
4. Článek 11 se použije obdobně.

Článek 15

1. V případě invalidity, která vznikla v průběhu výkonu mandátu, mají poslanci nárok na důchod.
2. Čl. 14 odst. 2 se použije obdobně. Výše starobního důchodu je nejméně 35 % odměny podle článku 10.
3. Nárok vzniká složením mandátu.
4. Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku.
5. Článek 11 se použije obdobně.

Článek 16

Pokud má bývalý poslanec současně nárok na odchodné podle článku 13 a na starobní důchod podle článků 14 a 15, platí ta z úprav, pro niž se poslanec rozhodne.

Článek 17

1. V případě úmrtí poslance, který zemře v průběhu výkonu mandátu, nebo bývalého poslance, který v okamžiku úmrtí měl nárok na starobní důchod podle článků 14 a 15, mají manžel / manželka a nezaopatřené děti nárok na zaopatření.

2. Celková výše zaopatření nesmí přesáhnout výši starobního důchodu, na nějž by měl poslanec nárok na konci volebního období nebo na nějž měl nárok bývalý poslanec.
3. Pozůstalý manžel / manželka obdrží 60 % částky uvedené v odstavci 2, nejméně však 30 % odměny podle článku 10. Nárok není dotčen opětovným sňatkem. Nárok zaniká, pokud je z okolností v konkrétního případě nade vší pochybnost zřejmé, že sňatek byl uzavřen pouze za účelem zajištění.
4. Nezaopatřené dítě obdrží 20 % částky uvedené v odstavci 2.
5. V nutných případech bude maximální výše zaopatření rozdělena mezi manžela / manželku a děti podle poměru stanoveného procentními díly uvedenými v odstavcích 3 a 4.
6. Zaopatření je vypláceno od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k úmrtí.
7. V případě úmrtí manžela / manželky zaniká tento nárok na konci měsíce, v němž došlo k úmrtí.
8. Nárok dítěte zaniká na konci měsíce, v němž dosáhne věku 21 let. Po dobu přípravy na povolání však nárok trvá, nejvýše však do konce měsíce, v němž dosáhne věku 25 let. Nárok trvá rovněž, pokud dítě není z důvodu nemoci nebo postižení schopno zajistit samo svou obživu.
9. Pro partnery v rámci partnerství uznávaných členskými státy platí stejná ustanovení jako pro manžely / manželky.
10. Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku.

Článek 18

1. Poslanci, bývalí poslanci, kteří pobírají starobní důchod, a pozůstalí, kteří mají nárok na zaopatření, mají nárok na úhradu dvou třetin výdajů spojených s nemocí, těhotenstvím nebo narozením dítěte.
2. Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku.

Článek 19

1. Poslanci mají nárok na pojištění proti rizikům spojeným s výkonem mandátu.
2. Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku. Poslanci hradí jednu třetinu splatného pojistného.

Článek 20

1. Poslanci mají nárok na úhradu výdajů spojených s výkonem mandátu.
2. V případě cest do pracovních míst a z nich a jiných služebních cest hradí Parlament skutečně vynaložené náklady.
3. Ostatní náklady spojené s výkonem mandátu mohou být hrazeny paušálně.

4. Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku.
5. Čl. 9 odst. 3 se použije obdobně.

Článek 21

1. Poslanci mají nárok na služby osobních asistentů, které si sami vybírají.
2. Parlament hradí náklady skutečně vzniklé jejich zaměstnáváním.
3. Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku.

Článek 22

1. Poslanci mají nárok na užívání kancelářských prostor, komunikační techniky a služebních vozů Parlamentu.
2. Parlament stanoví podmínky pro uplatňování tohoto nároku.

Článek 23

1. Veškeré platby jsou hrazeny z rozpočtu Evropské unie.
2. Splatné částky podle článků 10, 13, 14, 15 a 17 jsou vypláceny měsíčně v eurech nebo, podle volby poslance, v měně členského státu, kde má poslanec nebo poslankyně trvalý pobyt. Parlament stanoví podmínky, za nichž jsou platby prováděny.

Článek 24

Prováděcí ustanovení k tomuto statutu nabývají účinnosti zveřejněním v *Úředním věstníku Evropské unie*.

HLAVA II

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 25

1. Poslanci, kteří byli členy Parlamentu již před nabytím účinnosti tohoto statutu a byli znovu zvoleni, se mohou rozhodnout pro uplatňování dosavadního národního systému po celou dobu své činnosti, pokud jde o odměnu, odchodné a dávky pozůstalým.
2. Tyto platby jsou hrazeny z rozpočtu daného členského státu.

Článek 26

1. Poslanci, kteří si podle čl. 25 odst. 1 přejí setrvat v dosavadním národním systému, sdělí toto své rozhodnutí písemně předsedovi Evropského parlamentu do 30 dnů po nabytí účinnosti tohoto statutu.

2. Toto rozhodnutí je konečné a nelze je odvolat.
3. Pokud nebude toto sdělení doručeno ve stanovené lhůtě, platí ustanovení tohoto statutu.

Článek 27

1. Dobrovolný důchodový fond zřízený Evropským parlamentem bude zachován i po nabytí účinnosti tohoto statutu, a to pro poslance nebo bývalé poslance, kteří již v tomto fondu nabyli práv nebo budoucích nároků.
2. Nabytá práva nebo budoucí nároky zůstávají zachována v plném rozsahu. Parlament může stanovit podmínky nebo pravidla pro nabytí nových práv nebo budoucích nároků.
3. Poslanci, kterým je vyplácena odměna podle článku 10, nemohou v dobrovolném důchodovém fondu nabývat žádných nových práv ani budoucích nároků.
4. Fondu nemohou využívat poslanci, kteří byli poprvé zvoleni po nabytí účinnosti tohoto statutu.
5. Čl. 9 odst. 3 a čl. 14 odst. 3 se použijí obdobně.

Článek 28

1. Nárok na starobní důchod, který v okamžiku nabytí účinnosti tohoto statutu poslanec získal podle vnitrostátních právních předpisů, zůstává zachován v plném rozsahu.
2. Pokud doba výkonu mandátu v Evropském parlamentu nebo ve vnitrostátním parlamentu není podle vnitrostátních právních předpisů dostatečná pro vznik nároku na starobní důchod, bude k těmto obdobím přihlíženo při výpočtu výše starobního důchodu na základě tohoto statutu. Parlament může uzavřít dohody s příslušnými orgány členských států o převodu budoucích nároků.

Článek 29

1. Každý členský stát může stanovit pro poslance, kteří v něm byli zvoleni, úpravu plateb odměny, odchodného, starobního důchodu a dávek pozůstalým odchylnou od ustanovení tohoto statutu na přechodné období, které však nesmí být delší než dvě volební období Evropského parlamentu.
2. Poslanci musí být takovou úpravou přinejmenším postaveni naroveň poslancům vnitrostátních parlamentů.
3. Veškeré platby jsou hrazeny z rozpočtů daných členských států.
4. Touto úpravou nejsou dotčeny nároky poslanců podle článků 18 až 22 tohoto statutu.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ*Článek 30*

Tento statut vstupuje v platnost prvním dnem volebního období Evropského parlamentu, které začne v roce 2009.

Ve Štrasburku dne 28. září 2005.

*Za Evropský parlament
předseda*

J. BORRELL FONTELLES
